

De l'entrevista obtingué que, fou que n'Barcelona hi havia notícies greus en les lluites entre el exercit antifeixista i la milícia del govern contra els militars sublevats amb defensa del ideal reaccionari, anomenat feixista.

Dia 21 de juliol de 1936

En aquest dia dimarts no se presentà el personal ocupat en les obres n'el dedicat a excavacions en aquestes ruines, quedant un aquestes el mateix que se cita el dia anterior, el vigilant Joan Escrivà, el gendre del vigilant Francesc Clarà, i un foraster Joan Gonzalez, quins es dedicaren en arreglos i arrancar erbes entre les ruines (total 2 jornals).

El que sota subscriu vaig continuar amb les notes retraçades del Diari de 1935 i del present de 1936.

Referent al moviment de la revolució, les notícies que se reben per les emissores de la radio difusió son un xic intranquil·les, per ésser la lluita per tot arreu, però en Barcelona sembla que hi ha agut moltes esglésies cremades.

El Dtr. Bosch amb la seva família i el que sota signa, ens trobem un xic contrariats dat la gravetat de les circumstancies, i de no poder comunicar-nos entre les nostres famílies i obligacions en Barcelona, per no circular el ferrocarril, ni permeten telefonar, i per a sortir per carretera es necessari un document especial autoritzat per el Alcalde hi el Comité Antifeixista de l'Escala, n'el qual constarà la necessitat del viatge i noms del personal.

Dia 22 de juliol de 1936

En aquest dia (dimecres), tampoc se presentà el personal i solament treballaren els tres homes citats els dies anteriors, quins es dedicaren amb els arreglos i arrancar herbes entre les ruines.

Jo durant fins a l'una vaig dedicar-me amb les notes per a l'Diari de 1935 i amb el present.

El citar que sols vaig treballar fins a l'una, fou per el motiu que el Dtr. Bosch me manifestà que degut a les circumstancies intranquiles es veia obligat com a Director de la Universitat de Barcelona a demanar el permís d'l'autoritat de l'Escala per a sortir tot seguit cap a Barcelona, hi n'el cas d'obtenir dit permís me oferia anari en companyia de la seva família, amb el seu automobil.

Al retornar de l'Escala el Dtr. Bosch, me digué que avia obtingut el citat permís i que sortirem després de dinar cap a Barcelona, s'ens deixaven arribar.

També digué que l'avien dit que els revolucionaris del poble estaven treient de l'església els sants i mobles per a cremar-los a la plaça.

Per dit motiu li vaig dir al Dtr. Bosch, la conveniencia de que escrivís una lletra per el Sr. Alcalde i Comité de l'Escala, demanan-los que no cremessin les obres d'Art de l'Església de l'Escala, els retaules i altars de Sant Martí d'Empuries. El Dtr. Bosch tot seguit va escriure la lletra, recomanant a les esmentades autoritats que procuresin no permetre tal destrucció, ja citada, i sense pèrdua de temps se vá remetre a l'Escala.

A les dues i mitja sortí de les ruines el Dtr. Bosch, la seva senyora esposa, Na Josepha Garcia, els dos fills Carles, Pere i la filla, Trini, hi el que sotasigna. En totes les poblacions i entre la carretera ens feien parar grups de la milicia ciutadana amb les armes preparades fins que s'informaven de la documentació. En Girona el Dtr. Bosch va visitar en la Clinica de Sant Narcís Rda. del Dtr. Robert al senyor En Nicolau Olwer, per aver pres mal en un accident d'automobil que patinà i se tombá, i es feren mal altres senyors, i una senyora en estat mes greu, els quals ja es trobaven mes bé. A la sortida de Girona, la milicia ciutadana ens feu retornar fins al Sindicat per a que fiquesin el N^o del automobil i el segell del sindicat de la C.N.T. o sigui Confederación Nacional de Trabajadores. Ja cumplimentat dit requisit, continuarem el viatge en la mateixa forma de fent parar cada moment per veure els documents, no trobant cap entrebanc fins a Canet de Mar. Un xic abans de la sortida de dit poble, al pasar per a revisar el pase, els carabiners i milicians començaren a carregar i tots corrent a un punt oposat a nosaltres, comensaren a disparar trets de fusell tots al hora, contrarian-nos un xic. Per dit motiu el Dtr. Bosch, en gran rapidés i serenitat feu recular el automobil fins a distancia d'ha hon tiraven els trets i baixàrem tots del cotxe hi entrarem en una casa fins que se tranquilitzaren els moviments parant les corredisses d'homes de la milicia, carabiners i camions portant defensors del ordre del regim.

Estant a la porta de la casa passaren uns amics